



ΕΤΟΣ 59ον

28 Αύγουστου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 35 (3039)

ΤΑ ΖΙΖΑΝΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΑΓΡΟΥ

Παρατίθεται απόστολικώς ἐνώπιόν μας σήμερα ἡ περικοπή ἐκείνη στὴν ὁποίᾳ περιγράφεται -ώς συνέχεια μάλιστα τῆς περικοπῆς τῆς προηγούμενης Κυριακῆς- ἡ πικρία, ἡ στενοχωρία καὶ ἡ ἀπογοήτευση πού ἀνθρωπίνως δοκιμάζει ὁ ἀκάματος ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου, ὅχι ἀπό ἀλλοθρόνους, ὅχι ἀπό εἰδωλο-πάτρες, ἀλλὰ ἀπό χριστιανούς, ἀπό τὰ δικά του παιδιά, τὰ ὅποια ὁ ἕιδος ἀναγέννησε ἐν Χριστῷ. Εἶναι βεβαίως γιά τὸν ἀνθρωπὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν εὐαγγελιστή καὶ ἀπόστολον Χριστοῦ, μόνιμος συνοδός ὁ πειρασμός τῆς ἀπαξίωσης τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰδιαιτέρως αὐτῶν οἱ ὄποιοι ἔχουν δοκιμάσει τίνι εὔεργεσίᾳ, ἔχουν γευθεῖ τῇ δωρεά τῆς παρουσίας καὶ μαρτυρίας του.

Τά πάντα γιά τό παό τοῦ Θεοῦ

“Ολα αὐτά βέβαια ὁ θεῖος Ἀπόστολος ἀπό ἐμπειρία πικρή τά γνωρίζει καὶ προβαίνει σὲ πλόγους ὑπερασπίσεως τοῦ ἔργου του, ὅχι γιά νά ὑποστηρίξει τὸν ἔαυτό του -τοῦ ἀρκεῖ νά ἐργάζεται κατά Θεόν- ἀλλὰ γιά νά στηρίξει καὶ νά περιφρουρήσει αὐτό καθεαυτό τό ἀπόστολικό ἔργο, τό ἔργο τῆς σπορᾶς τοῦ πλόγου, τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ. Καί κάνει μιά αὐθεντική περιγραφή τῆς ὅλης βιοτῆς, τῆς καθημερινῆς μαρτυρίας ἀλλὰ καὶ τοῦ μαρτυρίου πού συνεπάγεται τό ἔργο αὐτό. Δεικνύει ὅτι καθίσταται ἰδιαιτέρως εὐάλιωτο στὸν ἐντυπωσιασμό καὶ τίνι ἀνθρωπαρέσκεια καὶ ὅτι, ὅταν χωρίζεται ἀπό τὸν καλοῦντα Χριστό, εὔκολα μπορεῖ νά ἐκπέσει καὶ νά συνυφανθεῖ μέ τίνι ἐπαρση, τίνι ἔξουσιομανία καὶ τίνι ἐκμετάλλευση τῆς εύσέβειας τῶν ἀνθρώπων.

‘Ο Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, μολονότι ἔχει νόμιμη τίνι ἔξουσία νά σιτίζεται χωρίς νά ἐργάζεται χειρωνακτικά, δέν το πράττει, ἀλλὰ προσθέτοντας δυσβάστακτο κόπο στὸν κόπο τοῦ εὐαγγελισμοῦ τοῦ παοῦ ἐργάζεται βιοποριστικά «ταῖς ἴδιαις χερσί», ὥστε νά γίνεται τύπος καὶ ὑπόδειγμα καὶ ὡς πρός αὐτό στά πνευματικά του τέκνα. Ή συκοφαντία καὶ ἡ κακοήθεια, ὁ δόλος καὶ ἡ ζηλο-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α' Κορ. θ' 2-12)



Η ἄσκηση τοῦ ἀποστολικοῦ ἔργου

Ἄδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἔστι. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναικα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὄφωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμυτελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποιμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποιμνῆς οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· «Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα». Μὴ τῶν βιῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δὲ ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι’ ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ’ ἐλπίδι ὄφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριῶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ’ ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ’ οὐκ ἔχοντο σάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

φθονία δέν εἶχαν ποτέ ἀνάγκη ἀπό θεμέλια γερά γιά νά διατυπωθοῦν καί νά οικοδομηθοῦν σέ ποιλύ σύντομο χρόνο στίς καρδιές τῶν φθονερῶν ἀνθρώπων. Ό πονηρός νοῦς καί ὁ πονηρός ὄφθαλμός ἀρκοῦν γιά νά συλληφθοῦν, νά γεννήσουν καί νά κατεργασθοῦν τό ψεῦδος, γιά νά δοῦν τό ἄσπρο ὡς μαύρο, κατά τό κοινῶς πλεγόμενο, γιά νά μεταβάλουν, νά μεταπλάσσουν καί νά ἀλλοιώσουν τίν ἀλήθεια κατά τό δοκοῦν· γιά νά φτιασδώσουν τό ὄφθαλμοφανές καί νά τό ἀναμεταδώσουν καλυμμένο μέ τίν ἐμπάθεια καί τό δηλητήριο τῆς ψυχῆς τους. Τότε εἶναι πού παίρνει ἡ καταλαλιά τίν ύπόθεση στά κέρια της καί ὁ καρκίνος ἀπιώνεται ἐπιθετικά μέ ιδιαίτερη μάριστα ταχύτητα καί δαιμονική ἐπιτυχία σέ σώματα κατ’ ὄνομα ἐκκλησιαστικά.

Τό φαινόμενο εἶναι παλαιότατο, ὡς βλέπουμε, ἀπό τά ἀποστολικά ἀκόμη χρόνια, ἐφ’ ὅσον καί τά περιγραφόμενα κάπως ἔτσι διεσπάροσαν ἀνάμεσα σέ ἀνθρώπους τῆς νεόφυτης ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου καί ἔφθασαν στά αὔτιά τοῦ θεηγόρου Ἀποστόλου. Ἀς μήν ἔχενοῦμε δέ τό ἔξης συγκλονιστικό, πλαμβάνοντας ὑπόψη τίν ἐμβέλεια καί τί βαρύτητα τῆς προσωπικότητας τοῦ Παύλου στά ἐκκλησιαστικά πράγματα τῆς Κορίνθου· ὅτι ἡταν τόσο ἡ ἔνταση καί ἡ ἐμμονή τῆς κακίας, ὥστε οἱ φορεῖς της δέν δίστασαν νά στοχοποιήσουν τόν ἴδιο τόν Ἀπόστολο. Ἀς ἔχουμε κατά νοῦ ὅτι ὁ ταπεινός καί ἀθόρυβος ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου Παῦλος τόσο δοκιμάστηκε, ὥστε ἀποφάσισε νά ὑπερασπισθεῖ τή διακονία του ὅχι ἐργαζόμενος γιά τή δικαίωσή του ἀλλά γιά νά προστατεύσει τήν Ἐκκλησία.

Μετάφραση της Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, ἐσεῖς εἶσθε δὲ σφραγίδα τῆς ἀποστολῆς μου ἐν Κυρίῳ. Αὕτη εἶναι δὲ ὑπεράσπιση μου πρὸς ἐκείνους ποὺ μέ ἐπικρίνουν. Μήπως δέν ἔχομεν ἔξουσίαν νά φᾶμε καὶ νά πιοῦμε; Μήπως δέν ἔχομεν ἔξουσίαν νά περιφέρωμεν γυναῖκα χριστιανήν, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοί τοῦ Κυρίου καὶ ὁ Κηφᾶς; Ἡ μόνον ἔγω καὶ ὁ Βαρνάβας δέν ἔχομεν ἔξουσίαν νά μήν ἐργαζώμεθα; Ποιός ποτέ ὑπηρετεῖ εἰς τὸν στρατόν μέ δικά του ἔξοδα; Ποιός φυτεύει ἀμπέλι καὶ δέν τρώγει ἀπό τὸν καρπόν του; Ἡ ποιός βόσκει ποίμνην καὶ δέν τρώγει ἀπό τὸ γάλα τῆς ποίμνης; Μήπως τά λέγω αὐτά ἀνθρωπίνως σκεπτόμενος; Δέν τά λέγει καὶ ὁ νόμος; Εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωυσέως εἶναι γραμμένον, Δέν θά κλείσῃς τὸ στόμα τοῦ βοδιοῦ πού ἀλωνίζει. Μήπως νοιάζεται ὁ Θεός γιά τά βόδια; Ἡ μιλεῖ ἀποκλειστικά γιά μᾶς; Πραγματικά γιά μᾶς εἶναι γραμμένον, διότι ἐκεῖνος πού ὄργώνει τὴν γῆν, ὀφείλει μέ ἐλπίδα νά ὄργώνη, καὶ ἐκεῖνος πού ἀλωνίζει, νά ἀλωνίζῃ μέ ἐλπίδα διτί θά ἔχῃ μέρος τοῦ καρποῦ. Ἐάν ἐμεῖς ἐσπείραμεν σ' ἐσᾶς τά πνευματικά, εἶναι μεγάλο πράγμα ἔάν θερίσωμεν ἀπό σᾶς ὑλικά πράγματα; Ἐάν ἄλλοι χρησιμοποιοῦν τὸ δικαίωμα νά μετέχουν εἰς τά ἀγαθά σας, δέν το ἔχομεν ἐμεῖς περισσότερον; Δέν ἐκάναμεν ὅμως χρῆσιν τοῦ δικαιούματος αὐτοῦ, ἄλλα τά ὑπομένομεν ὅλα, διά νά μή φέρωμεν κανένα ἐμπόδιον εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα,
Ἄρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἅμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Τό τίμημα τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας

«Ἡ ἐμή ἀποθογία τοῖς ἐμέ ἀνακρίνουσιν αὔτη ἐστί· διαβάζοντας αὕτη τὴν ἀποθογία συμπεραίνουμε εὐχερέστατα διτί οὕτε ιδιαίτερο φιλοσοφική θεώρησην καὶ ἔξειδικευμένη ἐπεξήγηση χρειάζεται γιά νά κατανοθεῖ, οὕτε τὴν ἄνωθεν σοφία ἀπαιτεῖ γιά νά γίνει ἀντίτιπη. Χρειάζεται μόνο ἀγνή διάθεση καρδιᾶς καὶ ἀγάπη γιά τὴν ἀληθεία, καθώς τίποτε ἀληθοῦ δέν εἶναι παρά ἀπλή καὶ εὐποπτη παράθεση γνωστῶν τοῖς πᾶσι ἀληθειῶν καὶ ἀδιάψευστων πραγματικῶν γεγονότων πού συνθέτουν τὴν ἀσκητική, μαρτυρική καὶ γεμάτη ἀγάπη ἀποστολική παρουσία. Αὕτος εἶναι ὁ κλῆρος τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ «τῶν θειόντων εύσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», ὁ σκληρός καὶ ἀπάνθρωπος διωγμός. Ὁ Παῦλος τὸ γνωρίζει καὶ θέλει ὅμως νά δώσει κουράγιο στά παιδιά του πού εἶναι νήπια ἀκόμη στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καὶ σέ ὅλους ἐμᾶς, ὥστε νά μήν ἀποκάνουμε, ἀλλά συνεχίζοντας ἐδραῖοι στήν πίστη νά μεταδίδουμε ὁ καθένας ἀπό τὸ δικό του μετερίζει τὴν ἀληθεία τοῦ Χριστοῦ σ' ἔναν κόσμο πού ὁ διάβολος τὸν ἔμαθε νά ἀγαπᾶ τὸ ψέμα.»

Ἄρχιμ. Α. Α.

28 Αύγουστου 2011: ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Μωυσέως δόσιον τοῦ Αιθίοπος († δ' αι.), Διομήδους, Λαυρεντίου μαρτύρων,

Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ δικαίου (750 π.Χ.).

Τίχος: β΄ – Ἐωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. θ΄ 2-12 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιη΄ 23-35.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ: 4 Σεπτεμβρίου, ΙΒ΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. ιε΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιθ΄ 16-26.

ΤΑΜΕΙΟ ΔΙΑΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

Ἡ Ἀποστολική Διακονία ἀποστέλλει δωρεάν ἀντίτυπα τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης σέ Σχολεῖα, στρατιωτικές μονάδες, ἀπομακρυσμένα χωριά καὶ υποικία καὶ σέ ἀπόδημους Ἕλληνες. Γιά τίν ̄κδοση, κυκλοφορία καὶ διάδοση τοῦ ἱεροῦ καὶ θεόπνευστου βιβλίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἡ Ἀποστολική Διακονία διαθέτει ἔνα δυσβάστακτο ποσό γιά τίς οἰκονομικές δυνατότητές της.

Μπορεῖτε νά συμπαρασταθεῖτε στήν προσπάθειά μας γιά τή διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἀποστέλλοντας τή χρηματική σας ἐνίσχυση στήν Ἀποστολική Διακονία, Ἰασίου 1, 11521 Ἀθήνα, ἢ καταθέτοντας ὅ,τι προαιρεῖσθε στόν λογαριασμό 146/558073-04 Ἐθνικῆς Τράπεζας, γιά τό «ΤΑΜΕΙΟ ΔΙΑΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ».

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Γένεσις - Ἔξοδος - Λευτικόν - Ἀριθμοί

Δευτερονόμιο - Ἰποοῦς τοῦ Ναυῆ - Κριταί καὶ Ρούθ - Α΄ Βασιλειῶν
(Κείμενο - Μετάφραση - Ἀνάλυση - Σχόλια)

ὑπό Τερεμίου Φούντα, Μπιροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως,
Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

- ⇒ Κυκλοφορίθηπκε καὶ ὁ ὄγδοος τόμος: Α΄ Βασιλειῶν
- ⇒ Η ἔκδοση τῆς σειρᾶς συνεχίζεται

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὁρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέφεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

• Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' δόλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr